

Con Bão

M.N.

Suốt hôm qua trời mưa tầm tã ở Orlando. Ảnh hưởng của bão Gordon vẫn còn mạnh. Tôi mong mỗi cơn bão thổi về hướng tây bắc, như dự báo thời tiết cho biết, để sáng nay có thể lên đường đi Daytona Beach ở miền đông Florida trong kỳ nghỉ hè dài nơi đây. Thế nhưng cơn bão lại xoay chiều thổi về hướng đông bắc, nên dự tính của tôi phải tạm hoãn. Mưa lại kéo đến. Tôi thêm nghe tiếng mưa rơi. Đây là lần thứ nhì sau bao nhiêu năm tôi lại nghe được tiếng mưa trên mái ngói, tiếng róc rách bên ngoài cửa sổ. Âm thanh của mưa +a mang tôi trở về với những ngày ở Saigon với những cơn mưa tầm tã. Mưa ào ạt trên mái, mưa ngập lụt phố phường. Dư âm vẫn còn đó nhưng quê hương sao quá xa.

Những ngày nắng đẹp tuyệt vời lại trở lại với Florida sau cơn bão. Tôi cảm thấy lòng hân hoan vô tả khi nhìn thấy ánh nắng chan hòa. Vào giữa tháng 11 mà nhiệt độ thật lý tưởng khoảng 80 độ F ở khắp mọi nơi như Orlando, Tampa, và Miami. Hôm nay tôi chuẩn bị đi Cocoa Beach ở gần Cape Canaveral một mình, vì đứa em họ của tôi phải trở về trường đại học hàng không ở Daytona Beach làm cho xong cái research về Chaos và Fractal. Có lần hẳn giải thích cho tôi nghe về biên cương mới này của khoa học. Tôi cũng say mê theo dõi nhưng chuyện tình mà hẳn tâm sự với tôi có lẽ làm tôi thích thú nhiều hơn.

Huy, đứa em họ của tôi năm nay 30 tuổi. Hắn có chiều cao lý tưởng của một cầu thủ bóng rổ nhà nghề. Là thủ quân của đội bóng trong trường cả Mỹ lẫn Việt, hẳn đã dẫn đội đi đến nhiều chiến thắng vẻ vang. Nhưng thành quả lớn nhất gặt hái được là hẳn đã gây được sự chú ý của nhiều cô Việt Nam thật đẹp ở đây. Có một hôm khi đang đánh bóng hẳn bị vấp bẻ. Một cô Việt Nam tình nguyện đến bộp chân cho hẳn. Khi ngừng đầu lên hẳn bắt gặp một đôi mắt khác đang nhìn hẳn từ xa. Đó là Quỳnh Hương. Hẳn không thể nào quên được đôi mắt ấy. Bẵng đi một thời gian, trong một dạ vũ bạn bè có thách thức hẳn đến mời cho được một hoa khôi Việt Nam trường được nhảy một ba ?n. Hẳn mạnh dạn đến mời người con gái ấy. Té ra là Quỳnh Hương. Tình yêu đã nảy mầm từ dạo ấy. Nhiều chàng trai trẻ trong vùng theo đuổi Quỳnh Hương nhưng không thành trong đó có Tuấn, một sinh viên y khoa. Bố mẹ của Tuấn là bạn thân của bố mẹ Quỳnh Hương và hai gia đình đã ngầm ưng thuận, thế nhưng Quỳnh Hương chỉ yêu có một mình Huy. Thiếu Huy như thiếu một bóng mát của cuộc đời.

Huy tiết lộ cho tôi biết một bí mật về Quỳnh Hương làm cho hẳn ngây ngất. Đó là mùi thơm giống như mùi baby toát ra từ người con gái ấy. Sau này hẳn mới khám phá ra được đó là mùi thơm tự nhiên của nàng. Có một hôm đang lái xe Huy nghẹn ngào với tôi. Lấy tay gạt nước mắt. Hẳn cho biết là trong đời hẳn chỉ yêu có một người con gái đó là Quỳnh Hương. Nàng là lẽ sống và hẳn không thể nào sống thiếu nàng. Hẳn lo sợ những trở ngại bất ngờ có thể xảy đến làm tan nát cuộc tình. Tôi hứa với Huy sẽ vận động với bố hẳn là cậu của tôi để xúc tiến chuyện hôn nhân sớm. Tôi nghĩ là nếu có Quỳnh Hương bên cạnh Huy sẽ hăng hái hơn và sớm học trình Tiến sĩ của mình. Tôi ao ước được là Huy bây giờ. Ở lứa tuổi của Huy tôi đang vùng vẫy trong hồ thủy của cuộc đời. Quyết định lúc ấy là quyết định giữa cái sống và cái chết chứ không phải là quyết định trong tình yêu.

Bãi biển Cocoa trắng toát trải dài đến tận chân trời. Biển cả mênh mông bao giờ cũng gọi cho tôi nhiều kỷ niệm. Tôi nhúng chân xuống nước để thử nhiệt độ. Nước biển Đại Tây Dương vào mùa này vẫn còn thật ấm. Đua giỡn với sóng cả tiếng đồng hồ rồi lên nằm trên bãi cát, tôi nhắm mắt để tận hưởng những tia nắng ấm cùng sự lắng đọng tâm tư. Tiếng nói léo xéo của một người đàn bà Mỹ điều động đứa con trai nhỏ đang nghịch trên cát ở gần đó mang tôi ra khỏi giấc ngủ chập chờn. Tôi đứng dậy đi dọc theo bãi biển. Từng đợt sóng liên tiếp chạy vào bờ. Không khí biển thật trong lành. Tôi đi mãi và đi mãi. Bãi biển dài ra như vô tận và bây giờ nắng đã lên cao.

MN